

Άγγελος Σημηριώτης

«Σμύρνη»

**Καλή μου, όταν λαμπάδιασε τ' ωραίο κορμί σου ως τ' άστρα,
δε βρέθη Θεός, να σου σταθεί μητ' άνθρωπος εσένα,
μόν κοιτάζ' η μέρα βουβή κ' η νύχτα αναγελάστρα,
γιατί οι ανθρώπ' ήταν θεριά κ' έλειπε ο Θεός στα ξένα.**

Ο Άγγελος Σημηριώτης γεννήθηκε στις 8.3.1870 στο Δικελί της Μικράς Ασίας. Ήταν γιος του Θεμιστοκλή και της Αναστασίας Κωνσταντινίδη. Αδέλφια του ήταν ο Σπύρος, ο Γιώργος, ο Κωνσταντίνος και η Θηρεσία.

Στις 24.6.1911 παντρεύτηκε την Σοφία Αργυροπούλου αδελφή του ποιητή Μιχαήλ Αργυρόπουλου. Απέκτησαν μία κόρη, την Χρυσηΐδα.

Ως το 1922, η ζωή του χαρακτηρίζεται από διαρκείς μετακινήσεις: Αδραμμίτι (1871-1881), Μυτιλήνη (1881), Εμπορική Σχολή Χάλκης (1882-1883), Μυτιλήνη (1883-1888), Εμπορική Σχολή Χάλκης (1888-1892), Αθήνα (1892-1893), Λωζάνη (1893), Παρίσι (1894-1896), Κωνσταντινούπολη (1896-1900), Αθήνα (1900), Σμύρνη (1901-1904), Αθήνα (1904), Κωνσταντινούπολη (1905-1910), Σμύρνη (1910-1912), Λέσβος (1912-1919), Σμύρνη (1919-1922), Νέα Ιωνία (1922-1944).

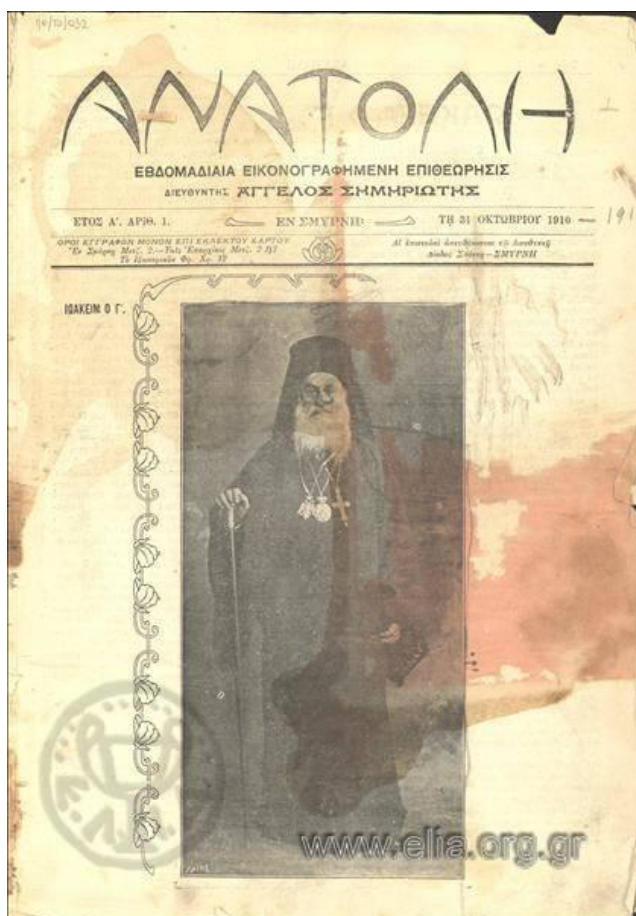
Αποφοίτησε από την εμπορική σχολή της Χάλκης και παρακολούθησε μαθήματα στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, ενώ πραγματοποίησε και ελεύθερες σπουδές στην Ελβετία και τη Γαλλία. Ο Σημηριώτης παρακολούθησε μαθήματα νομικής και στη Λωζάνη, φιλολογίας, φιλοσοφίας και ιατρικής στο Παρίσι, ιατρικής στη Μασσαλία, αλλά δεν ολοκλήρωσε καμία σχολή.

Εργάστηκε ως καθηγητής γαλλικών στην Εμπορική Σχολή Χάλκης, στην Ευαγγελική Σχολή και στο Κεντρικόν Παρθεναγωγείον Σμύρνης. Στην Αθήνα όπου εγκαταστάθηκε μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, υπηρέτησε ως καθηγητής γαλλικών στο Δ' Γυμνάσιο Αθηνών (1932).

Στο χώρο της λογοτεχνίας πρωτοεμφανίστηκε το 1896 με την ποιητική συλλογή **Τα Θανάσιμα**, που εκδόθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Ακολούθησαν έξι ακόμα ποιητικές συλλογές, **Τα μαύρα κρίνα** (1905), **Τραγούδια του λυτρωμού** (1920), **Επί των ποταμών της Βαβυλώνας** (1926), **Ονειρών ίσκιои** (1935), **Όσο φέγγει...** (1939), **Αγάπη** (1931, ανέκδοτη συλλογή). Ασχολήθηκε επίσης με την πεζογραφία, το θέατρο σε θέματα ιστορίας της βυζαντινής εποχής και τη λογοτεχνική μετάφραση, όπως αυτή του «Αγαμέμνονα» του Αισχύλου.

Σαν ποιητής θρήνησε, ιδιαίτερα, το δράμα της Μικρασιατικής καταστροφής. Αρχικά χρησιμοποίησε στα έργα του την καθαρεύουσα, όμως σταδιακά στράφηκε και στη συνέχεια χρησιμοποίησε, αποκλειστικά, τη δημοτική. Ο στίχος των ποιημάτων του είναι κατ' αρχήν παραδοσιακός, όμως αργότερα γίνεται ελεύθερος και ανομοιοκατάληκτος. Η τεχνοτροπία του είναι ρομαντική, αλλά με τον καιρό δέχεται την επίδραση του παρνασσισμού και του συμβολισμού.

Εξέδωσε το περιοδικό **Άτλας** (Αθήνα, 1904), διετέλεσε αρχισυντάκτης της εφημερίδας **Κωνσταντινούπολις** (1906-1907;), εξέδωσε το **Πανελλήνιον ημερολόγιον** 1909, το περιοδικό **Ανατολή** (Σμύρνη 1910-1912).

Δίδαξε γαλλικά στο γυμνάσιο Μυτιλήνης και ήταν αρχισυντάκτης και χρονογράφος της εφημερίδας **Λέσβος** (1913-1915). Υπήρξε επίσης συνεργάτης της εφημερίδας **Τηλέγραφος Σμύρνης** (1922), της

εφημερίδας **Ελεύθερος Λόγος** της Αθήνας (1923-1928). Με τον αδελφό του Γιώργο εξέδωσε το περιοδικό **Εξπρές** (1924) που μετονομάστηκε **Το σαλόνι** (1924-1925).

Συνεργάστηκε επίσης με το νεανικό περιοδικό **Ερυθρός Σταυρός Νεότητας** (1928-1935). Πέθανε στις 21/10/1944.

Πηγές:

ΕΛΙΑ,

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΙΒΛΙΟΥ,

<http://www.livepedia.gr>,

<http://openarchives.gr/view/592415>

Σύνταξη: Κ. Μπαρμπάτση